

Llegir i escriure amb Anne Frank

Anne Frank és famosa a tot el món per haver escrit un diari del 6 de juliol de 1942 al 4 d'agost de 1944, mentre vivia amagada. També escrivia contes basant-se en fets reals o imaginaris. En el seu "quadern de citacions favorites" hi anotava frases que extreia dels seus llibres preferits. Avui la coneixem a través dels seus escrits

El 12 de juny de 1942, el dia del seu tretzè aniversari, l'Anne rep una llibreta de la qual en farà el seu diari. Comença escrivint:

"Podré, espero, confiar-te tota mena de coses, com no ho he pogut fer fins ara amb ningú, i espero que siguis un gran suport per a mi."

Redacció
Sanne Verstraete
Saskia Meijer
(Anne Frank House)

Edició
Josephine de Man
Inger Schaap

Realització gràfica
Overburen, Amsterdam
Joost Luk, Gouda
Skeppa, Haarlem

Fotografia
Juu! Hondius

Supervisió de la versió holandesa
Mans Kuipers, Amsterdam

Traduccions
Christine Loreau

Relectura
Johanne Linsler
Karin de Wit

Impressió
Expo Display Service, Apeldoorn

© Anne Frank Stichting, Amsterdam, 2010
© Anne Frank Fonds, Basel, per a tots els textos de l'Anne Frank

Drets reservats. La reproducció, còpia o transmissió directa estan prohibides per qualsevol mitjà i a través de qualsevol forma, via electrònica, fotogràfica o qualsevol tipus d'enregistrament selectiu sense l'autorització prèvia de la Casa d'Anne Frank. L'ús de qualsevol extracte per a ser publicat en antologies, llibres i altres reculls ha de tenir, prèviament, l'autorització de la Casa d'Anne Frank.

Crèdits fotogràfics
Collectie de fotos Anne Frank House, Amsterdam
Archiv für Kunst und Geschichte, Berlin
Bildarchiv Preußischer Kulturbesitz, Berlin
Allard Bovenberg, Amsterdam
Imperial War Museum, Londres
Nederlands Instituut voor Oorlogsdocumentatie, Amsterdam
Nederlands Fotomuseum Rotterdam
Spaarnestad Fotoarchief, Haarlem
Yad Vashem, Jeruzalem/Jerusalem

15 elements de la història d'Anne Frank que heu de conèixer

1 L'Anne va néixer el 12 de juny de 1929 a Frankfurt, a Alemanya, en una família jueva alemanya.

2 L'any 1933, el partit de Hitler arriba al poder. Els nazis són antisemites.

3 L'Anne té quatre anys quan marca d'Alemanya cap a Holanda amb els seus pares i la seva germana Margot.

4 La guerra esclata i, el maig de 1940, l'exèrcit alemany ocupa Holanda. Les persecucions contra els jueus comencen.

5 L'Anne rep un diari pel seu tretzè aniversari.

6 El 5 de juliol de 1942, Margot rep una convocatòria per a un presumpte "camp de treball" a Alemanya.

7 El 6 de juliol de 1942, l'Anne, la Margot i els seus pares marxen per amagar-se en una casa abandonada de l'empresa paterna, situada al Prinsengracht, a Amsterdam.

8 Quatre empleats d'Otto Frank ajudaran els clandestins: Miep Gies, Johannes Kuisman, Victor Kugler i Bep Voskuijl, així com Jan Gies, el marit de la Miep.

9 Quatre clandestins més s'uniran als Frank en l'Annex: Hermann i Auguste van Pels i el seu fill Peter, així com Fritz Pfeffer.

10 En l'Annex, l'Anne passa la major part del seu temps redactant el seu diari, volia publicar un llibre en finalitzar la guerra.

11 El 4 d'agost de 1944, arresten els clandestins. Han estat denunciats.

12 Ningu no ha sabut mai qui va trair els clandestins de l'Annex.

13 L'Anne va morir el mes de març de 1945 al camp de concentració de Bergen-Belsen a Alemanya.

14 Otto és l'únic dels vuit clandestins de l'Annex que va sobreviure.

15 Després de la guerra Otto Frank publica els escrits de l'Anne amb el títol "L'Annex".

Anne Frank, 1942.

Anne Frank, una jove jueva alemanya

La foto de boda d'Otto Frank i Edith Frank, el 21 de febrer del 1926. Els Frank són jueus liberals. De tant en tant van als sinagogs i cantaven Hallel i psalms.

"El meu pare, el més adorable dels pares que he conegut mai, ja tenia trenta-sis anys quan es va casar amb la meva mare, que en tenia vint-i-cinc. La meva germana Margot va néixer l'any 1926 a Frankfurt, a Alemanya. El 12 de juny de 1929 vaig néixer jo."

L'Anne i la Margot són felices i adoren el seu pare, que els explica històries boniques. El papa i els seus petits tresors" va comentar l'Anne en aquesta fotografia, que va enganxar al seu Diari (1931).

La família Frank emigra a Holanda

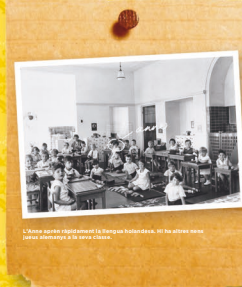

Otto i Edith Frank, els pares de l'Anne, decideixen marxar d'Alemanya perquè des que els nazis són al poder ja no s'hi senten segurs. A més, les coses ja no van tan bé al banc on treballa l'Otto. Otto Frank mana una empresa a Amsterdam anomenada Opekta.

L'empresa de l'Otto, Opekta, comercialitza pectina, un ingredient per fer melmelades.

"Vaig viure a Frankfurt fins als quatre anys. Com que som jueus, el meu pare va emigrar a Holanda l'any 1933, on va ser nomenat director de la societat holandesa Opekta, especialitzada en la preparació de melmelades [...] La Margot va venir a Holanda al desembre i al febrer hi vaig arribar jo. Em van posar damunt de la taula, entre els regals d'aniversari de la Margot."

L'Anne quan està a l'escola Montessori, el febrer del 1933.

"Vaig entrar a maternal a l'escola Montessori [...] M'hi he quedat fins als sis anys i després he entrat al curs preparatori."

Inquietud per la família a Alemanya

Malgrat que se senten segurs a Amsterdam, els Frank es preocupen pel que pateixen els membres de la seva família que s'han quedat a Alemanya.

"La nostra vida no estava exempta d'ansietat, ja que les lleis antijueves de Hitler feien patir els membres de la família que s'havien quedat a Alemanya."

L'Anne i les seves germanes, Eva Goldberger i Susane Goldberger, jugant a la plaça Herengracht, a Amsterdam.

1929

LA CRISI

El 1929 és l'any de la Gran Depressió econòmica, que comença als Estats Units i s'estén ràpidament a altres països. La població alemanya es veu molt afectada.

Una nena jugant amb blocs de fang que han parat precisament tot el seu valor.

1930

Molts alemanys pateixen l'atur i la misèria. Al mateix temps, Alemanya ha de reemborsar molta diners als països vencedors perquè ha perdut la Primera Guerra Mundial (1914-1918). D'altra banda, el país perd una part del seu territori.

Adolf Hitler està al capdavant del Partit Nacionalsocialista Alemany dels Treballadors (NSDAP), d'ideologia antisemita. Els nazis odien i acusen els jueus de ser l'origen de tots els problemes d'Alemanya. Els que s'afilien al partit de Hitler s'anomenen nazis.

Els carrers estan plens de cartells nazis. Hitler pretén fer creure a la gent que pot resoldre tots els problemes del país.

1933

ADOLF HITLER

(EL FÜHRER) AL CAPDavant D'ALEMANYA

Hitler i el partit nazi accedeixen al poder l'any 1933. Els jueus són ràpidament aïllats de la societat. D'altra banda, Hitler i els seus generals preparen secretament la guerra a fi d'ampliar el territori alemany.

1934

1935

LES "LLEIS RACIALS"

El Govern de Hitler fa votar "lleis racials". Segons els nazis, els "alemanys de sang" pertanyen a una "raça" superior, la "raça ària" (com l'autònoma Hitler). Unes noves lleis consagren aquesta ideologia que exclou els jueus de la "nació alemana". A l'Alemanya nazi no hi ha lloc per als jueus, els gitans, els negres, els homosexuals, els eslaus o les persones amb discapacitat.

Aquest jove es diu Hans Massaquoi. Va viure a l'Alemanya nazi. Un dia, el seu professor li va dir: "Quan ens haurem desfet dels jueus, et tocarà a tu."

Quan marxem de l'escola, els alumnes saluden el seu professor i el director amb la salutació nazi. Juliol de 1933.

1936

A casa nostra, a Holanda

Anne i Margot es troben bé en el seu nou país. Es fan nous amics i a l'hivern descomencen una nova diversió: el patinatge sobre gel.

L'Anne amb un amic, a Franca Holandesa.

"L'any 1938, després dels pogroms, els meus dos tiets (els germans de la meva mare) van fugir i van arribar a l'Amèrica del Nord indemnes. La meua àvia ha vingut a instal·lar-se a casa nostra."

"Després del maig de 1940, s'havia acabat el bon temps: en primer lloc la guerra, la rendició, l'entrada dels alemanys, i per a nosaltres, els jueus, van començar les misèries."

L'inici de les persecucions

Arran de l'ocupació d'Holanda, els nazis promulguen diverses lleis antijueves. L'Anne i la Margot es veuen obligades a marxar de la seva escola i inscriure's al liceu jueu d'Amsterdam.

Johannes Kleiman

Victor Kugler

Miep Santrouchitz (Gies)

Bep Voskuijl

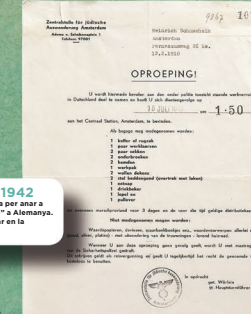
L'empresa d'Otto Frank es trasllada al número 263 del carrer Prinsengracht. Com que els jueus ja no estan autoritzats a tenir una empresa, l'Otto en confia la direcció a Victor Kugler, Johannes Kleiman i Jan Gies (el marit de la Miep) ara s'anomena Gies & Co.

"Les lleis antijueves s'han succeït sense interrupció i la nostra llibertat de moviment es veu cada vegada més restringida. Els jueus han de portar l'estrella groga, els jueus han de retornar les seves bicicletes; els jueus no tenen dret a agafar el tramvia; els jueus no tenen dret a circular en cotxes particulars [...] Així és com vivim, privats de fer i desfer."

La convocatòria

En Frank a prop del pòdium en un acte a Maastricht.

5 de juliol de 1942
La Margot rep una convocatòria per anar a un presumpte "camp de treball" a Alemanya. Els seus pares decideixen entrar en la clandestinitat.

"M'ha provocat un xoc terrible. Una convocatòria: tothom sap el que significa, ja m'imaginava l'espectre dels camps de concentració i de les cel·les d'aïllament [...]"

L'Otto informa Johannes Kleiman i Victor Kugler de la seva decisió de preparar un "ampliament". L'any 39 confia a Miep Gies i Bep Voskuijl. Quan l'Otto li demana ajuda, la Miep respon immediatament "tanc", malgrat que sigui conscient dels riscos que corre. Els nazis castiguen severament tots els qui que ajuden els jueus.

1937

1938

1939

1940

1941

1942

LA NIT DELS VIDRES TRENCATS

Durant la nit del 9 al 10 de novembre de 1938, els nazis arremeten contra la població jueva: ataquen i destrueixen sistemàticament sinagogues i botigues de propietaris jueus. Aquest pogrom és conegut amb el nom de la Nit dels vidres trencats, en referència al soroll dels vidres trencats. L'endemà, atresoren i condueixen cap a camps de concentració 30.000 homes jueus.

La sinagoga de Frankfurt en flames, novembre de 1938.

1 de setembre de 1939

L'Exèrcit alemany envaeix Polònia. En resposta, França i el Regne Unit declaren la guerra a Hitler. Així comença el conflicte a Europa. Davant la neutralitat anunciada d'Holanda, Hitler es compromet a no envair el país, però molt més tard, sobretot els d'origen jueu, no hi confia.

10 de maig de 1940

Malgrat els compromisos de Hitler, l'exèrcit alemany envaeix Holanda. Després de cinc dies de combat, i després del bombardeig de Rotterdam, l'exèrcit holandès es rendeix.

LES LLEIS ANTJUEVES

L'any 1942, els jueus ja no tenen dret d'anar als llocs públics, com ara a les piscines, per exemple.

Una batuda d'homes jueus a Amsterdam. Detinguts per sorpresa, seran deportats a una destinació desconeguda, normalment Alemanya o Polònia. Durant les **INCURSIONS**, bloquegen el barri i els carrers i examinen cada casa, una per una. A partir d'aquí ningú no sap què passa amb les persones detingudes.

L'ESTRELLA GROGA

A partir del mes de maig de 1942, els jueus d'Holanda de més de sis anys estan obligats a portar l'**ESTRELLA GROGA DE DAVID** cosida a la roba. Així els nazis poden identificar fàcilment els jueus.

L'entrada a la clandestinitat

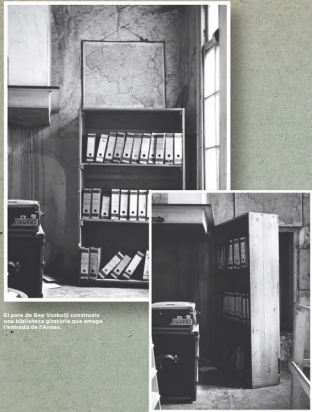

El dia del seu ingress a l'annex. Els Frank van entrar al seu refugi, de manera clandestina.

Anne, 1942.

"Amagar-nos, però on [...], quan, com? [...] La perspectiva de l'amagatall m'obsessionava i posava qualsevol cosa a la bossa, però no me'n penedeixo. Prefereixo els records als vestits."

L'Annex

El pare de Bep Voskuji comença una biblioteca personal que omple l'annex de l'Annex.

"La idea de no poder sortir mai més m'opremeix tant que no soc capaç de dir-ho i tinc molta por que ens descobreixin i que ens afusellin; evidentment una perspectiva molt poc satisfactòria."

El menjador, que ignora que els clandestins vivien a l'interior, continuen treballant als magatzems d'opisats.

La sala comuna, venedor s'utilitza com a biblioteca. Aquí hi vivia la germana Auguste Van Praag.

L'habitació d'Anne, que compartia amb Frits Pfeffer.

L'Otto i l'Edith venen l'edició de la Biografia de l'Anne, a mesura que van creixent dins de l'Annex. Al cap de dos anys, l'Anne ha cessat de escriure i continuar la Biografia.

L'esperança de l'alliberament

L'Otto està en un camp del Camp de Concentració (França) i venut als treballs forçats.

"L'alliberament tan esperat arribarà finalment, aquest alliberament del qual tant hem parlat però que encara és massa maco, massa miraculós per arribar un dia de veritat? Aquest any 1944 ens oferirà la victòria?"

L'alliberament del país arriba més tard per als Frank. Tanmateix, no se sap per qui, els clandestins són detinguts el 4 d'agost de 1944 i conduïts a la presó. L'Anne abandona el seu Diari dins de l'Annex.

8 d'agost de 1944
Els clandestins són conduïts en tren cap al camp de trànsit holandès de Westerbork.

Infants jueus internats en el Camp de Westerbork.

3 de setembre de 1944

Els clandestins de l'Annex són deportats a Auschwitz-Birkenau, a la Polònia ocupada, l'Otto és separat de l'Edith i la seva dona, i també de les seves filles, Margot i Anne.

A l'espera d'una transportació, uns marxes cap a decisions que serà començar el treball.

1 d'octubre de 1944
L'Anne i la Margot Frank són transportades al camp de concentració de Bergen-Belsen, a Alemanya. L'Otto i l'Edith continuen detinguts a Auschwitz.

5 de maig de 1945
Holanda és alliberada el 5 de maig de 1945.

1942

6 de juliol de 1942
Els Frank s'amaguen en un annex abandonat situat darrere de l'edifici de l'empresari d'Otto Frank.

Els clandestins de l'Annex

Una setmana més tard, els tres membres de la família van. Pels altres, on hi ha els Frank.

Herman, Auguste i Peter van arribar, a tot arreu el Camp de Concentració de Westerbork.

El novembre del mateix any, un conegut, Frits Pfeffer, s'unix als clandestins, que a partir d'ara són vint. Ell també és jueu i conegut de les dues famílies.

Frits Pfeffer, un amic d'Albert Koenig i de l'Otto Frank.

Els ajudants

Els clandestins de l'Annex són auxiliats per Miep Gies, Bep Voskuji, Victor Kugler i Johannes Kleiman. Són els únics, entre els empleats d'Otto Frank, que saben que la família s'amaga.

Miep Gies, Johannes Kleiman.

Bep Voskuji, Victor Kugler.

1943

EN LA CLANDESTINITAT

Molts jueus intenten escapar dels nazis **AMAGANT-SE**, cosa que no és tan fàcil com sembla.

Aquesta família s'amaga en un refugi internat sota una muntanya.

Hitler i els nazis han planificat, estrictament en secret, l'assassinat de tots els jueus d'Europa. Construeixen, amb aquest objectiu, centres d'extermini, una mena de camps de concentració per matar la gent de manera eficient. Els jueus són transportats als camps en tren cap a una "destinació desconeguda".

L'estació de tren de Rotterdam a Amsterdam, 22 de maig de 1943.

1944

HIVERN DE LA FAM

6 de juny de 1944
Les tropes aliades desembarquen a les costes de Normandia (França) per alliberar Europa de l'ocupació nazi. Aquesta jornada és coneguda com el Dia D.

L'estació de l'alliberament està formalment declarada per soldats americans, britànics, francesos, russos, canadencs i polonesos. Tempesta de mitja tardor.

5 de setembre de 1944
Dimarts Boig (Dolle dinsdag). Les forces aliades avancen en direcció a Holanda. Molts holandesos preparen la celebració i, pensant que l'alliberament és imminent, canten victòria abans d'hora. L'alliberament del país no arriba tan de pressa com esperaven i la majoria del territori holandès queda sota la dominació nazi. Aquest dia, conegut com el Dimarts Boig, marca l'alliberament del sud d'Holanda, mentre al nord es prepara un hivern terrible.

Durant l'hivern de 1944-1945, 20.000 persones moren de fred i de fam a Holanda. La situació és més difícil a les grans ciutats, on no queden aliments.

Una infanta és beneficiària de la seva oporuna.

El Diari d'Anne Frank

L'Otto és l'únic dels vuit clandestins de l'Annex que sobreviuen a la deportació. Durant el llarg viatge de retorn d'Auschwitz a Amsterdam, s'assabenta de la mort de la seva dona abans que de la mort de les seves filles. Miep Gies li dona, llavors, el diari de l'Anne que va poder recuperar després de la detenció. Otto decideix publicar-lo.

"[...] esdevindrà algun dia periodista o escriptora? Ho desitjo moltíssim, perquè quan escric ho puc registrar tot, els meus pensaments, els meus ideals i els fruits de la meva imaginació."

Des de l'èxit del diari s'ha publicat en més de 70 llengües.

Anne Frank, l'escriptora

En sis mesos, l'Anne va omplir totalment les pàgines de la seva llibreta vermella de quadres. Escriure és tan important per a l'Anne que la seva germana li regala una llibreta nova.

"El que encara tinc de bo, em sembla, és almenys poder anotar el que penso i el que sento, si no m'ofegaria completament."
16 de març de 1944

Els contes de l'Annex

L'Anne Frank no només escriu en el seu diari, també emprèn, l'estiu de 1943, la redacció de contes. Algunes històries són extrems de la vida quotidiana a l'Annex, d'altres són fruit de la seva imaginació.

La vida quotidiana a l'Annex

La puça

"Aquí hem de patir una altra calamitat, les puces del Mouschi. No sabem que les puces de gat podien picar els humans. Ahir vaig atrapar-ne una a sobre de la meva cama; deu minuts més tard, una altra, més avall, i al vespre, a sobre del llit del senyor Dussel, vaig trobar-ne una altra que em corria per la cama."

Unes imatges enganxades a les parets

L'Anne adora llegir. Ho vol saber tot sobre les famílies reials d'Europa i somia d'esdevenir una estrella del cinema. Després d'haver començat a viure en clandestinitat, el 6 de juny de 1942, l'Anne comença a enganxar fotos a les parets de la seva habitació, tal com esmenta en el seu diari.

"Amb les parets buides, la nostra petita habitació semblava molt nua. Gràcies al papa, que es va endur tota la meva col·lecció de postals i de fotos d'estrelles de cinema, he pogut cobrir tota la paret amb un pinzell i cola i fer de l'habitació una imatge gegantina. És molt més alegre així [...]"
11 de juliol de 1942

Contes imaginaris

L'elf savi

"Hi havia una vegada un petit elf que es deia Dora. Era molt bonica i rica i els seus pares li ho consentien tot. Reia tot el dia, sense preocupar-se gaire de la tristesa dels altres."

L'Anne enganxa una imatge d'una rosa a la paret de la seva habitació. Les roses tenen un paper important en les històries que imagina.

El somni de l'Eva

"No trobes que la rosa és maca, petit elf? Doncs sí. Eva, la rosa és molt maca, i, si no li donéssim sempre la plaça d'honor, potser seria tan bona com maca. Sap que l'anomenem la reina de les flors, i per tant sempre es troba la més maca [...]"

Estrelles de cinema

"[...] he passat molts diumenges seleccionant i ordenant les estrelles de cinema de la meua important col·lecció [...]"
28 de gener de 1944

Art

L'Anne s'interessa per l'art, la cultura i la història. Troba una imatge de la Pietat de Miguel Àngel en una revista del 15 de maig de 1941 i l'enganxa al costat d'una foto de les germanes Laners, dues estrelles del cinema de l'època.

Famílies reials

"La Bep ha fet revelar per a mi una postal de tota la família real. Juliana hi sembla molt jove, com la reina. Les tres nenes són adorables. Ha estat un gest molt amable de part de la Bep, no ho trobes?"
30 de desembre de 1943

Una novel·la

Anne prova d'escriure una novel·la però no l'acabarà.

La vida de Cady

"Quan la Cady va obrir els ulls, la primera cosa que va veure és que tot era blanc al seu voltant. L'última cosa que recordava amb claredat era una veu que li cridava alguna cosa..., un cotxe..., i després va caure i tot es va tornar negre."

La biblioteca de l'Anne

En el seu diari, l'Anne resumeix així la seva passió: **"Estima la lectura i els llibres."** Descriu amb precisió el que pensava de cada llibre que llegia. A vegades, l'Otto li llegia llibres en alemany. Llegir és una ocupació preciosa per a tots els clandestins.

"La Miep sempre va carregada com un ruc [...]. És ella qui, cada dissabte, ens porta cinc llibres de la biblioteca [...]. L'altra gent no sap tot el que representen els llibres quan vius reclusos. La lectura, l'estudi i la ràdio, aquestes són les nostres úniques distraccions."

"He acabat de llegir Els Stormers. Està bé, però molt menys que Joop ter Heul. En general hi trobem el mateix vocabulari; és molt normal perquè estan escrits pel mateix autor. Cissy van Marxveldt escriu molt bé".

- 1 La dinastia dels Forsyte de John Galsworthy
- 2 Les veïnes de l'Eise de Helleen Bosloper-Harting
- 3 Què pensem de La noia moderna?
- 4 Joop ter Heul al liceu de Cissy van Marxveldt
- 5 Joop ter Heul de Cissy van Marxveldt
- 6 Generació rebel, una crònica familiar de Jo Van Ammers-Küller
- 7 La infància de l'Eva de Nico van Suchtelen
- 8 L'escola Kingford de Cissy van Marxveldt
- 9 Bogeria d'un estiu de Cissy van Marxveldt

L'Anne llegia molt menys viu a l'Annex. Al principi, preferia els llibres per a infants, com els de l'autor holandès Cissy van Marxveldt; més tard s'interessava per la història. Amb

tot, també llegia novel·les i tota mena d'altres llibres per distraure's.

"El senyor Kleiman em porta cada setmana alguns llibres per a nenes de la meua edat, la sèrie dels Joop ter Heul m'agrada molt. M'agraden molt, en general, tots els Cissy van Maxveldt. Ja he llegit quatre vegades Bogeria d'un estiu i les citacions grotesques encara em fan riure."

La joventut de l'Eva

L'Anne també està autoritzada a llegir novel·les per a adults, com La joventut de l'Eva, de l'autor holandès Nico van Suchtelen. Pensa que realment no hi ha

gaire diferència entre les novel·les per a adults i les novel·les per a adolescents. En aquesta novel·la, la protagonista, l'Eva, té la menstruació per primera vegada. L'Anne escriu en el seu diari que està impacient per tenir-la, perquè vol ser adulta.

Què pensem de La noia moderna?

L'Anne sovint té la sensació que l'autora d'aquest llibre es dirigeix a ella. L'autora

pensa que els joves poden participar en la construcció d'un món millor, però els critica dient que preferixen dedicar-se a tasques més superficials. L'Anne, en el seu diari, es mostra molt crítica envers aquesta opinió.

"Aconsegueixo llegir bastant bé en alemany, tot i que la gran part del temps xiuxiuejo en lloc de llegir en silenci. Però ja passarà."

Ara us toca a vosaltres!

Doris
"Quan llegim, podem imaginar els personatges. És el que m'agrada."

Escriuiu la vostra pròpia frase en relació amb la lectura aquí.

Seyna
"Podem llegir a tot arreu, i sempre que vulguem, perquè un llibre te'l pots emportar."

Hansel
"Quan llegeixo, estic en un altre planeta."

Marit
"M'agraden els llibres d'humor. El millor que he llegit parlava d'un ratolí que viatjava pel món."

Noa
"Escric històries i quan em surten bé les decoro amb retoladors i purpurina."

Nacoufal
"M'agrada llegir una mica abans d'adormir-me. Preferentment a sota de la manta, amb una llanterna."

